

Camí 3

L'AMOR QUE TRANSCENDEIX EL TEMPS **Jesús i els seus deixebles, ahir i avui**

Una invitació de Joan Pau II

El trobament personal amb Crist il·lumina de nova llum la vida, ens mena pel bon camí i ens empeny a esdevenir testimonis seus.

Missatge del Sant Pare per a la JMJ 2002

Durant una entrevista després de la JMJ 2000 a Roma, un jove va parlar sobre una cosa important que li va passar mentre treballava com a missioner al Perú durant sis mesos:

"Una voluntària em va demanar que l'ajudés a banyar i a donar tractament mèdic a un home que vivia al carrer i que menjava més que res escombraries. Ajudar aquell home, que semblava ell mateix un tros d'escombraries humanes, va ser la cosa més difícil que he fet. No volia acceptar el meu propi fàstic ni la impotència que sentia en veure'l en aquesta condició tan terrible. Però quan va arribar el moment en què li havia d'embenar les ferides infectades, ho vaig fer amb ganes i el mirava als ulls. En aquell moment, els meus ulls es van omplir de llàgrimes i el meu cor, de pau i d'un goig indescriptible. Realment no puc explicar-ho... Déu vivia al cor d'aquest home sofrent i vulnerable."

P.B.

—PENSA EN ALGUN MOMENT EN QUÈ HAS TROBAT DÉU A TRAVÉS D'UNA ALTRA PERSONA. AQUEST ENCONTRE, ET VA FER CANVIAR D'ALGUNA MANERA?

—ALGUNA VEGADA HAS COMPARTIT UNA EXPERIÈNCIA SIMILAR AMB ALGUN DELS TEUS AMICS? QUÈ VA SER?

Experiències valuoses

Qualsevol trobament amb Déu dóna un color particular a la vida. Res no tornarà a ser igual! La Bíblia ens dóna exemples de moltes vides d'homes i dones que van canviar de rumb després d'aquest encontre. A continuació trobaràs, en poques paraules, alguns dels grans moments de la nostra "Història de Salvació", ... moments que es troben tot al llarg de la Bíblia.

Una promesa

Comencem amb Moisès, un pastor que va trobar Déu i que després fou posseït pel desig de deslliurar el seu poble de l'esclavatge. L'origen de la seva força era una Promesa, una Paraula especial que ressonava al fons del seu cor: *Jo estic amb vosaltres tots els dies*, una frase que simbolitza una relació personal. Aquesta experiència de la Presència Divina, íntima però indescriptible, li va permetre arriscar-se a favor de la llibertat. El mateix li va passar amb el Rei David, gràcies a les seves experiències de vida profundament humanes, quan va descobrir els molts aspectes diferents de l'amor de Déu. Després hi havia els profetes, que van donar esperança al

poble jueu recordant-li constantment aquella Promesa feta a Moisès: una promesa que transcendeix el temps.

Un rostre humà

El poble jueu perdia fàcilment l'esperança. Durant el temps de l'Èxode, lluny de la seva terra i del seu temple, se sentien impotents. Es feien preguntes difícils que els resultaven difícils de respondre: *Ens ha abandonat Déu? Tornarem alguna vegada a Israel? Què estem fent aquí a la terra?* Déu els va parlar a través dels mestres i dels profetes, que els recordaren la Promesa que Déu havia fet a Moisès.

Durant l'ocupació romana, el poble va començar a somiar en un regne de justícia i de pau. Podien atrevir-se a tenir esperança? Després, una nit, la Paraula de Déu es va fer carn i va començar a mostrar a la gent una nova manera d'estimar-se els uns als altres. Jesús va néixer en la foscor. La seva mare, Maria, era una dona del poble. El seu pare, Josep, era un fuster senzill. Déu havia complert la seva promesa: va venir, va estar amb la gent i avui viu amb nosaltres.

El Verb

Jesús va començar el seu ministeri triant els seus deixebles. Junts, pels camins de Galilea, van començar a escoltar Jesús, a observar-lo, a fer-li preguntes, sorpresos en veure com trencava tabús i pertorbava alguns dels costums del seu temps. Entre els qui van conèixer Jesús, molts van experimentar el seu amor totpoderós i el van reconèixer com al Messies tan esperat. D'altres no. Però els deixebles, a poc a poc, a través de les seves experiències personals amb ell, van aprendre què havien de fer perquè la gràcia de Déu visqués en les seves vides diàries.

Tanmateix, per a les autoritats d'aquell temps Jesús era un impostor, algú que canviava completament les normes establertes i posava en perill tota la seva estructura social. Però Jesús no era un malfactor. Ell veia clarament i escoltava les crítiques que rebia. Va continuar la seva missió i va prometre als seus deixebles que mai no els deixaria sols. Va seguir fins al final, convençut de la veritat de la seva missió, fins i tot quan aquesta el va portar al Jardí de Getsemaní. Allí, desconcertat per la tristesa, va pregar al seu Pare i li va demanar que el deslliurés d'aquesta prova final. A la Creu, va cridar novament el nom del Pare i es va lliurar a Déu com a regal d'amor. I després, tal com les dones van descobrir al matí de Pasqua, Jesús va ressuscitar d'entre els morts!

—HAS TINGUT ALGUNA VEGADA UNA EXPERIÈNCIA DE TROBAMENT AMB DÉU? HAS TINGUT ALGUNA VEGADA ALGUNA EXPERIÈNCIA QUE T'HAGI FET QÜESTIONAR LA VERTADERA EXISTÈNCIA DE DÉU? COM VAN SER?

—EN QUÈ BASES LA TEVA FE EN DÉU?

Un alè

És fàcil imaginar la confusió dels deixebles després que Jesús va morir. Es van reunir per animar-se els uns als altres, per compartir els records que tenien d'ell, per parlar d'Aquell que els havia canviat la vida totalment. Sens dubte, també tenien por. Por de ser arrestats i que els matessin com el seu Mestre i Amic. Junts van pregar, van escoltar les paraules de l'Escriptura i van celebrar la memòria de Jesús. Tanmateix,

faltava alguna cosa: l'espurna de la inspiració que els posaria novament en camí per predicar el Regne. Fins que va arribar aquell dia en què un Foc Sant els va donar el poder i els va omplir amb el seu propi Alè i amb l'Esperit, el dia de Pentecosta. I les seves llengües es van deixar anar, fora de tot enteniment humà, i aleshores ja estaven a punt per viure com a deixebles de Jesús. Ja no estaven més sols: Jesús havia complert la seva promesa d'estar sempre amb ells, fins a la fi dels temps.

—EN LA NOSTRA SOCIETAT, QUINS SÓN ELS TEMORS QUE ENS TENEN LES MANS LLIGADES I LA BOCA TANCADA?

—QUIN ALÈ DE L'ESPERIT ESPERES TROBAR AMB LA TEVA PARTICIPACIÓ A LA JMJ?

Els deixebles d'avui

Ara fa 2000 anys que Jesús continua el seu viatge per la terra. Durant tot aquest temps, molta gent s'ha esforçat per viure com els deixebles. Entre els més famosos hi ha Jean Vanier, la Mare Teresa de Calcuta i Oscar Romero. Molts altres resten desconeguts. Què fan els deixebles de Crist actualment?

- alguns treballen de voluntaris amb persones que tenen la sida,
- els adolescents regularment visiten ancians,
- una persona que s'ha d'estar a casa escriu cartes als presos,
- els veïns formen grups per llegir i estudiar les Escriptures,
- els pares donen el millor de si mateixos per criar els seus fills,
- els ciutadans fan projectes de renovació urbana per als seus veïns,
- els qui tenen prou recursos donen temps i diners per ajudar els qui no tenen llar,
- els activistes per la pau fan *lobbies* contra la violència,
- alguns jubilats porten d'altres companys seus al metge o lliuren menjar a la gent que no es pot moure de casa,
- les dones s'organitzen per aconseguir que es reconegui més la seva dignitat.

Gràcies a l'Esperit que viu en ells, aquests deixebles d'avui van per tot arreu, transformant i humanitzant el món a poc a poc. Què tenen en comú tots aquests deixebles? Que creuen que Jesús va morir i després va ressuscitar.

Van obrir els ulls...

Aquests deixebles consideren que no poden escapar de la veritat, que no poden mirar la vida amb ulleres de llarga vista i de color rosa o prendre's els nostres problemes a la lleugera. Els diaris, la televisió, la ràdio, les reunions amb altres o els passeigs per la ciutat els fan mantenir els ulls oberts. Veuen gent necessitada, com les persones que Jesús va trobar als camins de Galilea. Aquesta mirada a les persones del seu voltant els ajuden a veure la seva pròpia vulnerabilitat, a reconèixer els molts dons que han rebut i a renovar la seva fe, la fe que Jesús va demostrar durant tota la seva vida.

—QUI SÓN LES PERSONES O ELS GRUPS DE LA TEU BARRI QUE NECESSITEN AJUDA? ON ESTAN? COM SÓN LES SEVES CONDICIONS DE VIDA?

—A QUINA ORGANITZACIÓ DE VOLUNTARIS ET PODRIES UNIR PER AJUDAR A AQUESTES PERSONES?

Miraven...

Els deixebles de Jesús no jutjaven, ni condemnaven ni actuaven com si fossin superiors. Al contrari, com que estaven plens de l'amor de Déu, miraven amb dolça compassió el món que els envoltava. Escrivien cartes als presos: no per amonestar-los, sinó simplement per enfortir el seu coratge, per evitar que es desesperessin. Amb aquesta mateixa compassió, Jesús havia convidat els seus deixebles a estimar-se els uns als altres, a acceptar les seves pròpies limitacions. Això no és gens fàcil de fer!

—COM MIRES ELS MENYS AFORTUNATS QUE HI HA AL TEU VOLTANT I QUE HAS IDENTIFICAT ABANS?

—COM ET MIRES A TU MATEIX?

Van actuar...

No feien discursos, no s'asseien a discutir, no feien amonestacions. Al contrari, els deixebles es van posar a treballar. Cada un a la seva manera, van anar a ajudar els altres i van treballar per trobar solucions als problemes. Alguns van començar predicant en públic sobre els mals que hi havia al voltant seu. D'altres van treballar per millorar la vida i els cors de les persones. Tots treballaven segons els seus propis talents. L'important era simplement començar. Jesús va convidar els seus deixebles a viure en la veritat i a lluitar contra la hipocresia de les seves pròpies vides, com ho havia fet una vegada amb els fariseus.

—QUIN TIPUS D'ACCIÓ S'ADAPTA MILLOR ALS TEUS TALENTS I PREFERÈNCIES PERSONALS?

—EN EL TEU CERCLE MÉS PROPER, QUINES CLASSES D'HIPOCRESIA EXISTEIXEN?

Van continuar lluitant...

Els deixebles van seguir endavant malgrat la fatiga i els contratemps, malgrat la sensació que no estaven progressant, malgrat els dubtes sobre les seves pròpies habilitats. "Mantenir la fe" és una tasca difícil, però la Paraula de Déu els va donar una manera per començar i una manera per seguir.

—QUINS MECANISMES (HÀBITS I ACTITUDS) TENS QUE T'AJUDIN A MANTENIR EL CAMÍ RECTE?

Van trobar aliment en una Promesa...

"Jo estic amb vosaltres tots els dies." Aquestes paraules adreçades originàriament a Moisès i després repetides per Jesús van nodrir la vida dels deixebles. La presència de Déu dona significat, porta felicitat i inspira acció.

La gent d'ara i d'arreu del món dona testimoni de Jesús. Alguns han estat declarats oficialment "sants". I quan Joan Pau II va parlar als joves reunits a Roma per a la JMJ

2000, es va atrevir a dir: “Joves de tots els continents: no tingueu por de ser els sants del nou mil·lenni!”

—QUÈ SIGNIFICA AIXÒ PER A TU?

—COM EXPLICARIES, AMB LES TEVES PARAULES, QUÈ SIGNIFICA SER SANT? DE QUINA MANERA PODEM SER DEIXEBLES DE JESÚS AVUI EN DIA?

Primer fou deixeble, ara és santa: Teresa de Lisieux

Therese Martin va néixer el 2 de gener de 1873 a França. Després de la mort de la seva mare, les seves dues germanes grans, Pauline i Marie, van entrar al convent carmelita de Lisieux. Aquestes pèrdues van sumir la jove Teresa en una malaltia emocional de la qual va ser curada miraculosament per la “Verge del Somriure”, Maria. Al cap de poc, Teresa somiava de convertir-se en monja carmelita com les seves germanes. La seva resolució la va portar a ser-hi admesa als 15 anys d'edat. Va prendre el nom “Santa Teresa del Nen Jesús i del Sant Rostre”. Els primers dies van ser difícils: va descobrir els desafiaments de l'oració contemplativa i l'austeritat de les regles del convent. El 1894 va començar a escriure la seva autobiografia espiritual. Llavors es va adonar de la misericòrdia de Déu, però també de la seva “petitesa” davant d'ell. Així va néixer el seu “camí”, un camí de confiança i de lliurament a la misericòrdia i a l'amor de Jesús.

Quan li van diagnosticar tuberculosi el 1896, Teresa va començar “la nit fosca de l'ànima” –un temps de gran foscó espiritual i desànim. Tanmateix, les seves ganes de donar-se continuaven: sempre s'oferia a fer les activitats menys agradables, que per a ella era una forma de ser “sal i llum” dins la seva comunitat. Quan va enfrontar la mort, va escriure: “Realment no moro. Només entro en una altra vida.” Va morir el 30 de setembre de 1897 després d'una gran agonia. Durant aquell temps de sofriment va dir: “Sento com si la meva missió encara hagués de començar... Vull passar la meua Eternitat al Cel fent el bé aquí a la terra.” Un any després de la seva mort, la seva autobiografia espiritual va ser publicada i fou un gran èxit internacional. Encara que quan la van enterrar gairebé era una desconeguda, la seva tomba es va convertir en un lloc de peregrinació i ràpidament es van informar alguns miracles. Teresa fou beatificada el 1923 i canonitzada el 1925, i també fou nomenada “Patrona de les Missions”.

A la JMJ de 1997 a París, Joan Pau II va anunciar que nomenaria Teresa “Doctora de l'Església Universal a causa de la profunditat dels seus escrits espirituals”. El 2001 la visita de les relíquies de Teresa de Lisieux al Canadà va coincidir amb la visita de la creu de la Jornada Mundial de la Joventut. Com una dels nou sants joves designats Patrons de la JMJ 2002 a Toronto, Teresa ens crida a confiar en l'amor i la misericòrdia del Senyor. “La meua vocació és l'amor!” –va dir després de pensar molt sobre el sentit de la seva vida. Des de dins del seu claustre, Teresa va elevar les seves oracions per a missioners, ateu i presos. Va trobar un camí per viure totes les vocacions per mitjà de l'amor segons el seu “camí”.

Avui necessitem Teresa com a Doctora de la misericòrdia de Déu, perquè ella va viure en el mateix món en què nosaltres vivim, un món de ciència i tecnologia en el qual un gran percentatge de gent no creu en Déu o no accepta Jesús com a Senyor de l'univers. Teresa ens parla aquí i ara, en aquest extraordinari moment de la història. Va lluitar enmig de molts qüestionaments semblants als que els joves d'avui han d'afrontar: la seva pròpia fe fou una fe assetjada durant l'últim any i mig de la seva vida. Estimava els ateu i desitjava donar-los el consol de l'Evangeli. Als últims dies de

la seva vida, va tenir una gran temptació de suïcidar-se i va confessar la seva sorpresa que més persones amb dolor i en perill no es destrueixen, especialment si no creuen a Déu. Necessitem algú com Teresa en qui ens puguem emmirallar, amb les nostres pobres debilitats humanes i amb tota l'angoixa i els atacs de por que molts de nosaltres suportem.

Hi ha una altra forma de considerar el seu títol de "Doctora". No és Teresa qui el necessita, sinó nosaltres. En primer lloc, els doctors són els qui curen els malalts, els ferits. Necessitem ser guarits per Teresa i necessitem el seu caminet d'amor i de misericòrdia. En donar-li la dignitat de doctora i posar-li el títol de Doctora de l'Església, l'Església ens crida tots a posar-nos als peus d'aquesta jove sorprenent, a rellegir les pàgines de l'Evangeli i a deixar-nos omplir novament per la seva llum, perquè així ens podrem convertir veritablement en sal de la terra i llum del món. Santa Teresa de Lisieux, Floreta, Doctora de l'Església, patrona de la Jornada Mundial de la Joventut: guareix-nos i prega per nosaltres, mentre passes el teu cel fent el bé a la terra.

Activitats suggerides

Troba't amb algú que reconeguis com a deixeble de Jesús.

Mira una pel·lícula que il·lustri l'impacte que els deixebles de Jesús van poder tenir al seu voltant. Per exemple, *Germà Sol*, *Germana Lluna*; *Black Robe*; *La Missió*; *Dead Man Walking*.

Fes una llista de coses que podries canviar, a poc a poc, del teu entorn, com van fer els deixebles de Jesús.

Amb la Bíblia

"Aleshores Jesús digué als seus deixebles:

Si algun vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però qui la perdi per mi, la trobarà. Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdia la vida? Què no donaria l'home a canvi de la seva vida?." (Mt 16,24-26)

COM ET FA SENTIR AQUESTA INVITACIÓ?

Suggeriments per compartir en equip

- a) Després de donar la benvinguda i fer un moment de silenci per pregar individualment, llegeix la secció "Experiències valuoses" d'aquest camí. Comparteix els teus pensaments amb els companys:
 - Què t'han ensenyat aquests passatges sobre la vida d'un deixeble?
 - Quins sentiments sorgeixen dins teu quan afrontes un repte com aquest?
- b) Convida cada membre del grup a compartir el nom del seu sant favorit i a explicar de quina manera la vida d'aquest gran testimoni de la fe pot ser una inspiració per a nosaltres actualment.

- c) Prepara una de les activitats suggerides amb anticipació en aquest Camí, o escull-ne una de diferent. Si no pots completar l'activitat durant la trobada, fes plans per acabar-la en un altre moment.
- d) Clou la trobada amb l'oració per a la JMJ 2002 (pàg. 12).
- e) Tria el camí, la data, l'hora i el lloc per a la propera trobada.